अंतरमवकाशं तासामनवधानसमयं ॥१६॥ तत्राश्वासनोपायं निश्चिनोति ॥ अहंहीति ॥ अतितनुः अतिसूक्ष्मवानरतनुरेवं सन्मानुषीं मनुष्यशरीरसाध्यां संस्कृतां व्याकरणसंस्कारवतीं ॥ १७ ॥ संस्कृतकथने दोषमाशंक्य मनुष्यभाषयैव व्यवहर्तव्यमिति निश्चिनुते ॥ यदीति ॥ १८॥ तदेवाह ॥ अवश्यमेवेति ॥ १९॥ अथ वृक्षांतरितेनैवेयं मया वक्तव्येति निश्चयं कुर्वन् पुरतोगत्वाऽभिभाषणे दोषपरंपराउपन्यस्यति॥सेयमिति॥मे रूपं वानरीयं पुरतोदृष्ट्वा भाषितं च मानुषं श्रुत्वा विरुद्धव्यापारदर्शनाद्भावणोय

अंतरंत्वहमासाद्यराक्षसीनामवस्थितः॥ शनैराश्वासयाम्यद्यसंतापबहुलामिमां॥ १६॥ अहंह्यतितनुश्चैववानरश्चविशेषतः॥ वाचंचोदाहरिष्यामिमानुषीमिहसंस्कृतां ॥ १७॥ यदिवाचंप्रदास्यामिद्विजातिरिवसंस्कृतां॥ रावणंमन्यमानामांसीताभीताभविष्यति॥ १८॥ अवश्यमेववक्तव्यंमानुषंवाक्यमर्थवत्॥ मयासांत्वयितुंशक्यानान्यथेयमनिंदिता ॥ १९ ॥ सेयमालोक्यमेरूपंजानकीभाषितंतथा॥ रक्षोभिस्त्रासितापूर्वंभूयस्त्रासमुपेष्यति॥ २० ॥ ततोजातपरित्रासाशब्दंकुर्यान्मनस्विनी॥जानानामांविशालाक्षीरावणंकामरूपिणं॥ २१ ॥ सीतयाचकृतेशब्देसहसाराक्षसीगणः॥ नानाप्रहरणोघोरःसमेयादंतकोपमः॥ २२॥ततोमांसंपरिक्षिप्यसर्वतोविकृताननाः॥ वधेचग्रहणेचैवकुर्युर्यत्नंमहाबलाः॥ २३॥ तंमांशाखाप्रशाखाश्चस्कंधांश्चोत्तमशाखिनां ॥ दृष्ट्वाचपरिधावंतंभवेयुःपरिशंकिताः॥ २४॥ममरूपंचसंप्रेक्ष्यवनेविचरतोमहत्॥ राक्षस्योभयवित्रस्ताभवेयुर्विकृतस्वराः॥ २५॥ततःकुर्युःसमाह्वानंराक्षस्योरक्षसामपि॥ राक्षसेंद्रनियुक्तानांराक्षसेंद्रनिवेशने॥ २६॥

मिति मत्वा त्रासं गमिष्यति ॥२०॥ किंततस्तत्राह ॥ ततोजातेति ॥ शब्दं आर्तशब्दं ॥ २१॥ समेयान्मत्संमुखोगच्छेन्मिलितोभवेद्वा ॥२२॥ संपरिक्षिप्य सर्वतश्चक्षुर्विक्षेपेण ज्ञात्वा॥२३॥ शाखाः परिधावंतं तं मां दृष्ट्वेत्यन्वयः ॥२४॥ ताभिरप्रधर्षणार्थं परिगृहीतं मम महद्रूपं संप्रेक्ष्य भयवित्रस्ताः भयेन मद्दर्शनजशरीरकंपादियुताःसत्यस्त्रस्तास्त्रस्तचित्ताः विकृतस्वराभवेयुः॥नकेवलं भयं शाखामृगोऽपितु कश्चन कामरूपी शत्रुपक्ष्यइति शंकिताःस्युरित्यर्थः ॥ २५॥ ततःकिं तत्राह॥ ततःकुर्युरिति॥ राक्षसेंद्रनिवेशने रक्षणाय राक्षसेंद्रेण नियुक्तानामाह्वानं कुर्युः ॥ २६ ॥